

Ministeriet for Fødevarer, Landbrug og Fiskeri

Folketingets Udvalg for Fødevarer,
Landbrug og Fiskeri

København, den 7. maj 2013
Sagsnr.: 20245
Dok.nr.: 526075

Folketingets Udvalg for Fødevarer, Landbrug og Fiskeri har i brev af 9. april 2013 stillet følgende spørgsmål nr. 394 (alm. del), som hermed besvares.

Spørgsmål 394:

”Ministeren bedes kommentere henvendelsen af 7. april 2013 fra Læsø Fiskeriforening vedrørende kvoter og discard i Kattegat, jf. FLF alm. del – bilag 188.”

Svar:

Henvendelsen fra Læsø Fiskeriforening peger indledningsvis på en af de centrale konkrete udfordringer i fiskeriet, nemlig udsmid af god spisefisk.

Der er mange årsager til udsmid. Det kan blandt andet skyldes, at den enkelte fiskers kvotesammensætning ikke stemmer overens med hans fiskerimønster; at der er utilstrækkelig selektivitet i et fiskeri i forhold til krav om mindstelandingsstørrelse; at der foregår prisbetinget highgrading; eller der kan slet og ret være tale om uundgåelige bifangster.

Med de foreliggende forslag fra EU-kommissionen om en ny fælles fiskeripolitik og indførelse af et udsmidforbud i Skagerrak håber jeg på, at ressourcespildet bliver minimeret.

Henvendelsen fra Læsø Fiskeriforening indeholder et udsagn om, at biologerne, der rådgiver om fiskebestandenes tilstand, mangler viden, og at fiskerne har et bedre kendskab til cyklus i havet. Jeg betvivler ikke, at fiskerne med deres erfaring og regelmæssige tilstedeværelse har et stort kendskab til havets omskiftelighed. Det ændrer dog ikke ved det faktum, at torskebestanden i særligt Kattegat er gået betydeligt ned de senere år. I andre farvande, herunder Østersøen og Nordsøen, har torskebestanden også været under stort pres. De senere års særlige indsats for at bringe torskebestanden op igen har her imidlertid givet gode resultater. I Kattegat har der derimod ikke været tegn på tilsvarende fremgang, og påstanden om, at der er lige så mange fisk nu som før kvotesystemets indførelse, er ikke korrekt.

I lyset af den beskedne torskebestand i Kattegat, og de deraf begrænsede kvoter, har Fødevareministeriet iværksat flere tiltag, der skal bidrage til torskebestandens genopretning i Kattegat. Det drejer sig primært om indførslen af lukkede områder i

Kattegat, hvor det ikke er tilladt at fiske, samt obligatorisk krav om brug af selektive redskaber i Kattegat, som skal medvirke til at undgå store bifangster af torsk i jomfruhummerfiskeriet.

En ophævelse af kvotesystemet er ikke realistisk indenfor de næste mange år. En bæredygtig fiskeripolitik bygger på en klar forudsætning om, at der ikke tages en større del af fiskebestandene, end at bestandene er i stand til at reproducere sig selv.

Et brugbart alternativ til den biologiske vurdering, som i øvrigt indeholder fiskernes egne fangsttal, tegner sig ikke.

Afslutningsvis har jeg svært ved at se, hvorfor en afskaffelse af kvotesystemet skulle gøre et forbud mod udsmid overflødigt. De fleste reguleringsformer vil uundgåeligt føre til en eller anden form for uønsket bifangst. Endvidere giver prisdannelsen på fisk i sig selv et incitament til udsmid, når større individer afregnes til en højere kilopris end mindre individer.

Mette Gjerskov

/Henry Damsgaard Lanng